

[Ømann.]

kontor- eller virksomhedsrationaliseringer fremtræder; det er det felt, som de private rationaliseringsfirmaer arbejder på og er specialister i, og hvorfor skulle man så ikke benytte også dem — jeg siger „også“?

Her har vi allerede strukturen af et rationaliseringsorgan i videre forstand. Der peges først og fremmest på et administrationsdepartement, som har med overstrukturen at gøre, og som skal kommunikere med de allerede eksisterende styrelsesorganer, som på den ene eller den anden måde har med rationaliseringer at gøre — der er jo nævnt adskillige her: det økonomiske sekretariat, finansministeriet, hovedrevisorerne; der må uden at strukturere over for disse organer kunne etableres en helt naturlig kontakt. Men ved siden af og korresponderende med dette overordnede departement må der efter min opfattelse oprettes et rationaliseringskontor, som har til opgave at løse de sædvanlige virksomheds- og kontorrationaliseringsopgaver inden for de rammer, som det overordnede departement får lagt.

Så kan man sige: ja men hvorfor ikke overlade disse opgaver udelukkende til private rationaliseringsfirmaer? Dertil vil jeg svare: nej, det skal være et organ af større permanent, for også i denne rationalisering på lavere niveau er der koordineringsopgaver. Endvidere har det vist ikke megen relevans at lade embedsmænd rotere og uddannes i det overordnede rationaliseringsorgan, som departementet er, medens det meget vel har det at lade ministerielle folk uddanne på rotation i et sådant rationaliseringskontor. Der kan etableres udryknings-tjenester, og der kan jo laves kontrakter med private rationaliseringsfirmaer i det omfang, der er behov for det.

Til denne struktur må der føjes endnu et mere teknisk præget organ, nemlig et standardiserings- og EDB-kontor, der sørger for, at moderne kontorteknik og standardisering gennemprøves, koordineres og anvendes i den offentlige administration. Det er jo ikke noget tilfælde, at flere af ordførerne her i dag har været inde på spørgsmålet om anvendelsen af EDB-teknikken i den offentlige administration.

Endelig tror jeg, der er et vigtigt forbindelsesled til departementet, som må om-

tales, nemlig kontakten med og en regelmæssig beretningsvirksomhed over for dette tings medlemmer.

Man får altså denne tredeling: et hovedstrukturdepartement, et selvstændigt kontor for rationaliseringsvirksomhed og så et teknisk kontor for EDB- og for standardiseringsopgaver. Om vi til denne klare struktur skulle føje et kontrolleret og knyttede dele af hovedrevisoraternes virksomhed ind som et checkningsorgan, kan man jo overveje. Det er noget, som jeg ikke er i stand til for øjeblikket at udtale mig afgørende om.

Jeg stiller gerne denne model til rådighed for regeringen. Jeg tror, at den peger på rigtige og væsentlige opdelinger af det kolossale opgavefelt, som man vist godt kan mistænke administrationsrådet for at have forloftet og forslugt sig på. Det løser også op for den diskussion, vi har haft her og i folketingets administrationsudvalg, om fordelene ved henholdsvis offentlige og private rationaliseringsorganer. Der er naturligvis bredere områder, der må udvikles langs med rationaliseringsbestrebelse, såsom spørgsmålet om borgernes stilling over for administrationen, spørgsmålet om lovgivningsforenklinger, som skal tages op her i tinget, før man giver love, og som også nævnt her spørgsmålet om det offentlige ansættelses- og avancementspolitik; den nye tjenestemandsløve er her gået et lille skridt fremad i den rigtige retning, men kun et meget lille og utilstrækkeligt skridt.

Jeg tror, at man generelt kan sige om administrationsspørgsmålet, at administration fra oven og nedefter må afløses af en facon, som går ud på positivt at hjælpe borgeren til rette inden for de rammer, som alene fastlægges af samfundshensyn, det vil sige hensynet til hans medmennesker. I stedet for en bremsende, kontrollerende administration, der som nævnt her virker tilfredsstillende og til borgerens behagelighed, tror jeg, at vi skal sigte langt højere, sigte efter en ekspansiv, inspirerende administration, der er et led i hele samfundsudviklingen og ikke mindst et led i erhvervslivets ekspansion.

Arbejdsministeren (Lauge Dahlgaard): Jeg vil gerne knytte nogle ganske enkelte betragtninger til debatten her og herunder komme med nogle bemærkninger, som ind-